

hedskommissionens Forslag og forelagt dem for Tingene, for at disse kunne træffe Bestemmelser i de paagældende Sager. Den højtærede Indenrigsminister udtrykte jo ogsaa under Beværterlovens Behandling tilsyneladende visse Tvivl, i alt Fald vedgik han ikke Arv og Gæld efter sin For-gænger. Det synes. altsaa, at vi endnu befinde os paa bar Bund, naar vi skulle til at lovgive om Ædruelighed.

Jeg vil gerne sige om det foreliggende Lovforslag, at jeg kan ikke dele den Glæde, som det ærede Medlem fra Færøerne (Efferløse) udtalte, over Lovforslaget i dets foreliggende Skikkelse, og jeg havde sidste Aar Lejlighed til at paapege forskellige farlige Ting i dette Lovforslag, hvilke jeg ikke behøver at fremhæve igen ved denne Lejlighed, da disse Udtalelser og de Indvendinger, jeg fremkom med i Fjor, og de Udtalelser, der da udveksledes, noksom godtgjorde, hvorledes min Stilling er til disse Ting, og vistnok ville være i frisk Minde.

Jeg skal da kun udtale, at der i de første Paragraffer er visse Anstødssten, der absolut maa fjernes, hvis vi skulle komme til en Lovgivning her. § 1, som taler om Straf for Beruselse, indeholder meget strenge Bestemmelser, der simpelt hen ville betyde, hvad jeg allerede udtalte i Fjor, at vi komme til at lovgive forskelligt, eftersom Menneskers sociale Stilling er. Den, som drikker indenfor sine egne fire Vægge og ikke viser sig beruset paa Gaden, er fuldstændig fri for Tiltale. Det er i Regelen den mindre bemidlede, der præsenterer sin Rus paa Gaden og derved er udsat for straks at blive tagen ved Vingebenet af en Betjent, og da Straffen stiger stærkt, forekommer det mig, at det er en Ting, man maa se at komme udenom. „Straf for Beruselse“ er egentlig et fejlagtigt Udtryk, som det forekommer mig, at man ikke uden videre kan godkende, saaledes som det foreslaas i Lovforslagets Affattelse.

Endnu værre er § 2, hvor der tales om Politiets Bemyndigelse til at tvangsindlægge. Det beroliger mig ikke, at man kræver fremskaffet en Lægeattest, inden Tvangsindlæggelse kan ske i Kraft af en Dom, thi man ved jo, at der tidligere har været paapeget formentlige og maaske virkelige Misbrug med Hensyn til Tvangsindlæggelser i Medfør af fremskaffede Lægeattester. Man maa derfor aldeles bestemt kræve den strengeste Garanti her. Den ærede sidste Taler var ogsaa af denne Mening, og jeg kan derfor slutte

mig til ham. Med Hensyn til de første Paragraffer har der i det hele taget i Udvalget i Fjor været arbejdet med god Villie for at søge at komme hverandre saa nær, at vi kunde komme til en Fællesindstilling, og jeg har det Haab, at dette ogsaa vil kunne lykkes, naar det nye Udvalg bliver nedsat og tager fat paa Op-gaven med den Tanke, der var vor Tanke sidste Aar baade ved dette Lovforslag og ved Beværterlovsforslaget, at ville bringe noget ud af dem og ingenlunde lade disse Lovforslag ligge i Udvalget og ikke arbejde paa dem.

Det er mit Haab, at Meningsforskellighederne maa kunne fjernes saa vidt muligt, naar de brydes med hverandre, saa at man kunde komme til en fælles Indstilling og faa et Lovforslag gennemført, som tager Sigte paa det, som forekommer mig at være Hovedopgaven her, at bringe Hjælp til dem, der bevislig ere Drankere og saaledes ere syge akkurat i samme Forstand som Folk, der lide af Tuberkulose eller andre Sygdomme. Thi Drankersygen er af Videnskaben anerkendt som en Sygdom, der skal behandles som en saadan. Det ærede Medlem talte om Anstalter, og naar det her anføres, at Udgifterne neppe ville kunne blive under ca. 1 Mill. Kr., er det jo sandt, at dette er en stor Udgift. Men den svarer jo nok til den Ulykke, som hersker her i vort Land og i saa mange Lande. Naar man kommer ind paa en almindelig social Op-gørelse af, hvorfor der er saa mange drikfældige, er der Folk, der mene, at det slet og ret er en Fejl ved Tiden, stærk Nydelsestrang, eller hvad man i øvrigt vil nævne. Man kunde med god Grund hævde, at jo strengere Kampen for Tilværelsen former sig, des mere synes den fattige at gribe til den for ham indbildte Trøst, der ligger i at drikke. At Drikkeri og Fattigdom høre meget nøje sammen, behøver ikke at diskuteres; det er temmelig sikkert. Saa meget farligere er det, hvis man overhovedet kommer ind paa at straffe. Man maa gøre dette Lovforslag humant fra først til sidst. Lige fra dets Overskrift: Forslag til Lov om Drankere, der ikke er nogen heldig Titel, lige til den sidste Paragraf og den sidste Linie i Paragraffen, maa det være et fuldt ud humant Lovforslag.

Naar det ærede Medlem paapegede, at der medgaar $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til at forsørge Ofrene for Drankerlidenskaben, er det jo værd at anføre, at Statistikken vistnok ofte rammer lidt ved Siden af. Hvis man skal